

Allen & Overy (advocaten) LLP
T.a.v. De Weledelgestrenghe heer
mr. drs. A.R.J. Croiset van Uchelen
Postbus 75440
1070 AK AMSTERDAM

Haagweg 108, Rijswijk (Z-H)
Postbus 1213, 2280 CE Rijswijk
Telefoon: 070 - 390 62 60
Fax: 070 - 398 96 88
www.aantjeszevenberg.nl
ABNAMRO 52.91.62.792
t.n.v. Stichting Beheer Deringelden

Rijswijk, 12 september 2012

Inzake : Kat / Westenberg
Uw ref. : --
Onze ref. : 007492/B00 KA/SvR
E-mail : aantjes@antjeszevenberg.nl

mr. K. Aantjes mr. E.D. Drok
mr. J.C. Zevenberg mr. M.J.I. Assink
mw. mr. M.L. Sterrenberg-Ellerbroek
mr. J.L.J. van Apeldoorn mw. mr. F.I. van Dorsser
mr. T. van Mansum

Geachte confrère,

Hierdoor kom ik terug op uw brief van 25 april jl. De inhoud daarvan kan ik niet volgen. Ik licht dat hieronder uiteraard nader toe.

Anders dan u schrijft, was er voor uw cliënt zeker geen reden om een procedure tegen mijn cliënt te beginnen. Hij wist immers als geen ander, dat de grondslag van zijn vordering niet op waarheid was gebaseerd. U kunt dan ook niet stellen, dat het opnemen van de bewuste bewering van onze confrère H. Smit in het boek "Topadvocatuur" voor uw cliënt een zeer diffamerende uitlating was. Rechtbank en hof hebben ook geenszins geoordeeld, dat mijn cliënt daarbij enige regel van hoor en wederhoor zou hebben geschonden, integendeel. De rechtbank heeft immers geoordeeld dat, veronderstellenderwijs ervan uitgaande dat de uitlating van mr. Smit tegenover uw cliënt onrechtmatig was en dat deze niet werd gerechtvaardigd door een voldoende feitelijke basis, nog niet betekent dat mijn cliënt dan onrechtmatig jegens uw cliënt zou hebben gehandeld door de bewuste uitlating te publiceren (r.o. 8.9 van het vonnis van 14 december 2005). In aansluiting daarop is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat de geciteerde uitlating niet van dien aard was dat deze niet aldus door mijn cliënt had mogen worden gepubliceerd, zonder onderzoek naar de juistheid van de beweringen en zonder vermelding van het standpunt van uw cliënt, zelfs ook indien mocht blijken dat mr. Smit door het doen van de uitlating jegens uw cliënt onrechtmatig zou hebben gehandeld wegens het ontbreken van een voldoende feitelijk juiste basis.

Die overweging en beslissing heeft het gerechtshof 's-Gravenhage in hoger beroep in stand gelaten. Ook het hof heeft geoordeeld dat niet gezegd kan worden dat het mijn cliënt duidelijk had moeten zijn dat de opgenomen uitlating een onwaarheid bevatte en/of dat mijn cliënt het citaat anderszins lichtvaardig heeft opgenomen en daardoor uw cliënt onrechtmatig zou hebben

blootgesteld aan de suggestie dat hij niet onpartijdig of onafhankelijk was; dat cliënt de inhoud van de bewering van mr. Smit niet bij uw cliënt heeft gecontroleerd, doet daaraan niet af, aldus nog steeds het hof.

Dat uw cliënt willens en wetens, als geen ander wetende, dat de grondslag van zijn vordering op een onwaarheid was gebaseerd, cliënt in rechte heeft betrokken, moet wel degelijk als misbruik van procesrecht en onrechtmatige daad worden aangemerkt. Dat geldt wel in het bijzonder voor een lid van de rechtelijke macht, zou ik menen.

Van verjaring kan overigens geen sprake zijn. Geenszins waren de feiten, waarop cliënt zijn vordering baseert, hem op 13 december 2005 (vijf jaar voor het stuitingsexploit van 13 december 2010) al geruime tijd bekend. Pas in de procedure in hoger beroep tussen mr. Smit enerzijds en uw cliënt anderzijds (bij welke procedure cliënt geen partij is geweest) heeft het hof in het tussenarrest van 23 juni 2009 geoordeeld dat twee telefoongesprekken tussen uw cliënt en een Chipshol-advocaat - behoudens tegenbewijs - zijn komen vast te staan. Op zijn vroegst vanaf dat moment kan gezegd worden, dat cliënt voor het instellen van zijn vordering de benodigde wetenschap, dat wil zeggen daadwerkelijke bekendheid met de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon, heeft verkregen (vgl. HR 10 oktober 2003, NJ 2003, 680). Dit nog daargelaten de vraag, of uw cliënt zich onder de gegeven omstandigheden (namelijk het instellen van een op een onwaarheid gebaseerde vordering) wel naar redelijkheid en billijkheid een rechtsgeldig beroep op verjaring toekomt, maar dat nu terzijde.

Mijn brief van 23 april jl. wordt dan ook gehandhaafd. Graag verneem ik binnen drie weken na heden van u c.q. de WA-verzekeraar van uw cliënt, dat aansprakelijkheid wordt erkend, bij gebreke waarvan ik mij vrij acht om uw verzekerde zonder nadere aankondiging in rechte te betrekken.

Met vriendelijke groet,

K. Aantjes